

DUDÁS KÁLMÁN

TÖREDÉKEK A SZERELMES NYÁR CÍMŰ CIKLUSBÓL

SCHERZO

Fénytelen éveken átsüt
örzi szerelmed e szempár:
zöld sugarán ideéledsz
Gongüla szép görög özvegy
volt utitársa szívemnek:
tündököl újra meg újra
arcod e hamvas ikonkép
s fűrtjeid omladozása
rőt zuhatag idelebbent
hajladozó balerinát
s éled alóla hibátlan
termeted összmuzsikája
Karjaid indasováran
fénylenek átal az örvény
sodru időn, hogy ölelhess
Volt gyönyörét felidézve
hozza töményen az ajkad
telt simasága s a csókod
visszavarázsol a nyárba
sokszorozó lobogásnak

... Ifjukor elhanyagolt dus
tájai közt Veled éled
vissza a nyár üde scherzo —
mert csupa hang is a színek
egyvelegében az élmény —
ó az a nyár csupa zsongás
ó az a nyár örök élő
s benne a csókod időtlen!
Visszaölel sugarába
hangsugarába ragyogtat
párosan általad egygyé
merthogy a test fiatal szép
titkainak felezésén
páros öröm szüli újra
nem hal a szép az időbe:
így ami általad érted
részem a részed is egyként
szin zene fodrain immár
daktilusokba varázsolt
nimfoid orgia mámor
Gongüla szép balerinál

ERKÉLY ÉS ÚTRA KELÉS

Kósza utas görög estben
járom a parlagi várost
Estike illata szálldos
gyapju szagával elegyben
Szálloda van de szobája
már nem akad szabad egy se
Mit tesz ilyenkor a vándor?
Járja a parkot az utcát
s nem sok eséllyel örömmel
nézhet az éjnek elébe

Lanyhul a kedv fogy a fény is
járda elunja a léptek
tétova unt kopogását
mígnem egy utcai erkély
karzata ringat elébem
szép jelenést — menedékül
turmalln esti homályból
bontakozó mosolyoddal
Gongüla szép görög özvegy

Még a tudat küszöbén túl
szem sugarát oda-vissza
pillanatok delejében
röpteti egybe az élmény
kapcsolatán kisugárzó
sorsközi áramútése . . .
és besötétül az erkély
s zörren a zára kapudnak

Hogy mi esett mi se: mindegy
jobb ha titok marad itt még
Szó nemigen hisz a párkák
szépre kíváncsi szeszélye

oly szaporán eregette
sorsokat egybeszővendő
szálait ott a kalandra
s hímesen is bizonyára
mert ahogy másnap az alkony
száll Janinára elindul
passeport és holmi és poggyász
ostoba limfoma nélkül
és habozást megelőzve
gáncstalanul kicsi göncben
huncut örömmel a Göncöl
rúdja iránt velem indul
Gongüla szép balerina

FLÓRA ÉS VARÁZSLAT

Kéklík a völgy vize csillog
Várrom. A szirt koszorúja
Épp vele szemben egy ösvény
lejt a sűrűbe a tóra
Gongüla rajta lebeg le
önfeledő örömében —
Flóra de hab se simult még
szebb tünemény keretétől
partodon alkonyi Ohrid!
Kékarany öblöd a réve

Ámulatában a tükröd
égre parázslík előtte
lombközi résen amint le-
omlik a bronz idomokról
lengé mez és sima keccsel
villan elő a rugalmas
test kítakarva csodáit

Hallga! megéled a légben
Mokranjac új muzsikája —
flóra ölén zene rémlík
s hódol a testi varázsnak
mind körülötte lebegve
egyszeri áhítatával
mint uttlársad a költő
daktílusokra szökellő

kedve a lombokon átal
réveteg amfora láttán

Csendes a pánik a parton:
őzike bámul a lombból
bús szeme páros irigység
fűzfa a tóra lehajlik
onnán ezüstlik elébed
zizzen a szil s tenyerével
kapkod utánad a kosbor
bodza boróka ihar som
Vágy csavarint tamariskát
és szikomort: lapuforma
lomblevelű ha lehetne!
most csak egy percnyi gyönyörrel!
Mókus a kotnyeles ínyenc
nyári bogyónak itéli
szép dacu kebleid ékét
Négy kicsi szárnyat a látvány
útban a fészke felé kék
körre ígéz fölbed és
lángszinű hajkoszorúdon
ámul az épp lebukó nap:
tűrtösen épp ahogy omlik
rőt zuhatagba sugárt tűz
s még mielőtt vize csobban
simul a tó elibéd és
körben a fák sudarastul
gyermeki pírba borulnak